BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. liepos 1 d.*

Sujungtose bylose T-568/08 ir T-573/08

Métropole télévision (M6), įsteigta Neji prie Senos (Prancūzija), atstovaujama advokatų O. Freget, N. Chahid-Nouraï, R. Lazerges ir M. Potel,

Télévision française 1 SA (TF1), įsteigta Bulonėje-Bijankūre (Prancūzija), atstovaujama advokatų J.-P. Hordies ir C. Smits,

ieškovės,

palaikomos

Canal +, įsteigtos Isi le Mulino (Prancūzija), atstovaujamos advokato E. Guillaume,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: prancūzų.

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Stromsky ir B. Martenczuk,

atsakovę,

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, iš pradžių atstovaujamos G. de Bergues ir A.-L. Vendrolini, vėliau – G. de Bergues ir L. Butel,

France Télévisions, įsteigtos Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujamos advokatų J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud ir S. Snoeck,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymų panaikinti 2008 m. liepos 16 d. Komisijos sprendimą C (2008) 3506 galutinis dėl Prancūzijos Respublikos ketinimo skirti 150 mln. EUR kapitalo dotaciją *France Télévisions SA* ir dėl prašymų nurodyti Komisijai pradėti oficialią tyrimo procedūrą,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai M. Prek ir V. M. Ciucă,

posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. kovo 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 16 straipsnyje nustatyta:

„Nepažeisdamos [EB] 73, [EB] 86 bei [EB] 87 straipsnių ir atsižvelgdamos į tai, kokią vietą tarp Sąjungos bendrųjų vertybių užima bendrus ekonominius interesus tenkinančios paslaugos ir koks yra jų vaidmuo skatinant socialinę ir teritorinę sanglaudą, Bendrija ir valstybės narės pagal savo atitinkamus įgaliojimus ir šios Sutarties taikymo sritį rūpinasi, kad tokios paslaugos būtų pagrįstos principais ir sąlygomis, padedančiais joms atlikti savo užduotis.“

2 EB 86 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunančioms monopolinėms įmonėms šioje Sutartyje nustatytos taisyklės,

ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patikėtų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Bendrijos interesams.“

3 EB 87 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.“

4 EB 311 straipsnyje nustatyta:

„Bendru valstybių narių sutarimu prie šios Sutarties pridedami protokolai sudaro neatskiriamą šios Sutarties dalį.“

5 Amsterdamo sutartimi prie EB sutarties pridėtame protokole dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos (OL C 340, 1997, p. 109, toliau – Amsterdamo protokolas) nustatyta:

„[Valstybės narės], manydamos, kad valstybių narių visuomeninė transliacijos sistema yra tiesiogiai susijusi su kiekvienos visuomenės demokratiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais bei su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos pliuralizmą, susitarė dėl šios aiškinamosios nuostatos, kurios tekstas pridedamas prie [EB] sutarties:

[EB] sutarties nuostatos nepažeidžia valstybių narių kompetencijos finansuoti visuomeninę transliaciją, jeigu šis finansavimas teikiamas transliuojančiosioms organizacijoms, kad jos vykdytų su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, ir jeigu šis finansavimas prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams, taip pat atsižvelgiant į šios viešosios paslaugos funkcijų vykdymą."

6 2001 m. lapkričio 15 d. Komisija paskelbė komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo visuomeninei transliacijai (pataisytas vertimas) (OL C 320, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 117, toliau – komunikatas dėl transliacijos), kuriame išdėstė principus, kurių laikysis taikydama EB 87 straipsnį ir EB 86 straipsnio 2 dalį viešųjų transliuojančių organizacijų valstybiniam finansavimui.

Faktinės aplinkybės pagrindinėse bylose

7 *France Télévisions* – tai viešosios teisės reglamentuojama Prancūzijos bendrovė, įsteigta 2000 m. rugpjūčio 1 d. Prancūzijos įstatymu Nr. 2000-719, iš dalies keičiančiu 1986 m. rugsėjo 30 d. Įstatymą Nr. 86-1067 dėl komunikacijos laisvės (JORF, Nr. 177, 2000 m. rugpjūčio 2 d., p. 11903), kuriai priklauso visuomeniniai kanalai *France 2*, *France 3*, *France 4*, *France 5*, *France Ô*, taip pat RFO (*Réseau France Outre-mer*, Prancūzijos užjūrio tinklas), jungiantis Prancūzijos užjūrio teritorijų ir departamentų visuomeninius televizijos kanalus ir radijo stotis.

8 Paskelbus 2008 m. sausio 8 d. Prancūzijos Respublikos Prezidento pranešimą, kad nustatyto laikotarpio pabaigoje reklama visuomeninėje televizijoje bus uždrausta, 2008 m. birželio 11 d. Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai, kad ketina skirti 150 mln. EUR kapitalo dotaciją *France Télévisions*.

9 2008 m. birželio 18 d. Komisija paprašė Prancūzijos Respublikos pateikti papildomos informacijos, ir ši jai buvo pateikta 2008 m. birželio 26 d. raštu.

10 2008 m. liepos 16 d. Komisija priėmė sprendimą C (2008) 3506 galutinis dėl Prancūzijos Respublikos ketinimo skirti 150 mln. EUR kapitalo dotaciją *France Télévisions* (toliau – ginčijamas sprendimas). Trumpas pranešimas apie šį sprendimą buvo paskelbtas 2008 m. rugsėjo 23 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 242, p. 2).

11 Ginčijamame sprendime Komisija pažymėjo, kad priemonė, apie kurią pranešta, atitinka bendrą viešo *France Télévisions* finansavimo kontekstą, kuris jau buvo nagrinėtas 2003 m. gruodžio 10 d. Komisijos sprendime 2004/838/EB dėl valstybės pagalbos,

kurią Prancūzija suteikė televizijos kanalams *France 2* ir *France 3* (OL L 361, 2004, p. 21, toliau – 2003 m. gruodžio 10 d. sprendimas), ir jos 2005 m. balandžio 20 d. sprendime C(2005) 1166 galutinis dėl *France Télévisions* suteiktos pagalbos (pagalba E 10/2005 (ex C 60/1999) – Prancūzija, transliavimo licencijos mokestis), trumpas pranešimas apie kurį buvo paskelbtas 2005 m. rugsėjo 30 d. Oficialiajame leidinyje (C 240, p. 20) (toliau – 2005 m. balandžio 20 d. sprendimas), bet ši priemonė skiriasi nuo minėtuose sprendimuose nagrinėtų priemonių (ginčijamo sprendimo 3 dalis).

12 Vertindama priemonę, apie kurią pranešta, Komisija, konstatavusi, kad yra tenkinamos valstybės pagalbos buvimo pripažinimo sąlygos, susijusios su tuo, kad yra valstybės įsikišimas arba valstybės išteklių panaudojimas, daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai, suteikiamas pranašumas ir galiausiai yra iškraipoma arba gali būti iškraipyta konkurencija (ginčijamo sprendimo 13–33 dalys), išnagrinėjo valstybės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį (ginčijamo sprendimo 34–50 dalys).

13 Atlikdama šį nagrinėjimą Komisija, konstatavusi, kad yra tenkinama sąlyga, susijusi su *France Télévisions* viešosios paslaugos uždavinio apibrėžimu, įgaliojimu jį vykdyti ir jo kontrole (ginčijamo sprendimo 36–42 dalys), išnagrinėjo proporcingumo kriterijų (ginčijamo sprendimo 43–49 dalys).

14 Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė, kad *France Télévisions* teikiamos viešosios paslaugos finansavimas yra grindžiamas „dvigubu finansavimu“, kaip numatyta komunikate dėl transliacijos, nes jis sudarytas iš valstybės išteklių ir pajamų, gaunamų iš komercinės veiklos, ir kad šiame komunikate pažymima, jog valstybės narės iš esmės yra laisvos pasirinkti įsipareigojimų teikti viešąją paslaugą finansavimo būdus, ir vadovaujamasi principu, jog paprastai šiam tikslui yra būtinas valstybės finansavimas, tačiau

valstybės pagalba neturi būti didesnė už grynąsias išlaidas, susidarančias vykdant užduotį teikti viešąją paslaugą, taip pat įvertinant kitas tiesiogines ir netiesiogines pajamas, gautas vykdant šią užduotį (ginčijamo sprendimo 43 dalis).

15 Komisija konstatavo, kad valstybės pagalba, apie kurią pranešta, „yra numatyta kaip 150 mln. EUR kapitalo dotacija ir tik apie <...> mln. EUR viršija konstatuotą <...> mln. EUR skirtumą tarp reklamos pajamų, gautų 2008 m. sausio–birželio mėn., ir reklamos pajamų, gautų 2007 m. per tą patį sausio–birželio mėn. laikotarpį“. Ji pridūrė, kad, „patvirtinus vyriausybės sprendimą visuomeninėje televizijoje panaikinti reklamą, šios tendencijos tęstinumas atrodė pakankamai aiškus, kad būtų pasiekti operatoriaus numatyti skaičiai, ir Prancūzijos valdžios institucijos pripažino <...> mln. EUR pajamų sumažėjimą per visus 2008 m.“ (ginčijamo sprendimo 45 dalis).

16 Komisija konstatavo, kad „šiomis aplinkybėmis įsipareigojimai *France Télévisions* atžvilgiu ir kiti viešosios paslaugos finansavimo šaltiniai nepasikeitė, o išlaidos, Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, dėl būtinybės kurti papildomas laidas, atsiradusios nebelikus reklamos skelbimų, padidėjo <...> mln. EUR“, ir pripažino, kad „reklamos pajamų sumažėjimas <...> mln. EUR galėjo tiek pat sumažinti grynąjį komercinės veiklos pelną ir atitinkamai automatiškai ir proporcingai padidinti grynąsias viešosios paslaugos teikimo veiklos išlaidas, kurios, be kita ko, turi padidėti <...> mln. EUR suma, reikalinga papildomoms laidoms kurti“ (ginčijamo sprendimo 46 dalis).

17 Komisija nusprendė, kad „šiomis aplinkybėmis papildoma 150 mln. EUR viešųjų išteklių dotacija negalėjo viršyti grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų svyravimų, atsiradusių 2008 m. pasikeitus reklamos pajamoms ir kilus papildomų laidų poreikiui“, ir „todėl ši kapitalo dotacija neturėtų būti neproporcingai didelė išlaidų,

susidarančių vykdant užduotį teikti viešąją paslaugą, kompensacija“ (ginčijamo sprendimo 47 dalis).

18 Komisija, nurodydama Prancūzijos Respublikos įsipareigojimus dėl kitų *France Télévisions* finansavimo priemonių, kurios buvo nagrinėtos 2005 m. balandžio 20 d. sprendime (ginčijamo sprendimo 12 dalis), pažymėjo, jog, „kad ir kaip būtų, skiriant naujus viešuosius išteklius *France Télévisions* turi būti ir toliau laikomasi Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų, kurie yra įtvirtinti jos įstatymuose ir kituose teisės aktuose, tam, kad viešųjų išteklių dotacija nebūtų neproporcingai didelė grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų kompensacija <...>“ (ginčijamo sprendimo 48 dalis).

19 Komisija nurodė, jog „vykstant dabartinei procedūrai Prancūzijos valdžios institucijos jai patvirtino <...>, kad šios nuostatos bus taikomos“ ir kad „jos įsipareigoja jas taikyti numatytai kapitalo dotacijai, skirtai išlaidoms, susijusioms su *France Télévisions* įsipareigojimais teikti viešąją paslaugą“. Komisija pridūrė, kad „[šios] valdžios institucijos įsipareigojo tai patikrinti ir pateikti [jai] ataskaitą <...> ne vėliau nei per tris mėnesius nuo 2008 mokestinių metų pabaigos“, ir pažymėjo, kad „turėtų būti atsižvelgta į tikrąjį *France Télévisions* reklamos pajamų pasikeitimą per visus 2008 m. ir į galimas laidų kūrimo išlaidas, padidinančias viešosios paslaugos teikimo išlaidas“ (ginčijamo sprendimo 49 dalis).

20 Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija nusprendė pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 straipsnio 3 dalį nepateikti prieštaravimų dėl priemonės, apie kurią pranešta, nes ji yra su Sutartimi suderinama pagalba pagal EB 86 straipsnio 2 dalį, ir nusprendė, kad

per tris mėnesius nuo 2008 mokestinių metų pabaigos Prancūzijos Respublika turi jai pateikti ataskaitą, kaip buvo įgyvendintas šios pagalbos skyrimas įsipareigojimams teikti viešąją paslaugą, kuri yra patikėta *France Télévisions*, finansuoti (ginčijamo sprendimo antraštinė dalis „5. Sprendimas“).

Procesas ir šalių reikalavimai

21 2008 m. gruodžio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais pareiškimais ieškovės *Métropole télévision* (*M6*) ir *Télévision française 1 SA* (*TF1*) pateikė šiuos ieškinius.

22 Dviem Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininko 2009 m. gegužės 6 d. nutartimis *Canal +* buvo leista įstoti į bylą palaikyti *M6* reikalavimus byloje T-568/08 ir *TF1* reikalavimus byloje T-573/08.

23 Keturiomis Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininko 2009 m. birželio 22 d. nutartimis Prancūzijos Respublikai ir *France Télévisions* buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus bylose T-568/08 ir T-573/08.

24 Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininko 2010 m. vasario 2 d. nutartimi šios bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

25 2010 m. kovo 8 d. raštu *Canal +* Bendrajam Teismui pranešė, kad neketina dalyvauti 2010 m. kovo 10 d. posėdyje.

26 Byloje T-568/08 *M6*, kurią, išskyrus bylinėjimosi išlaidų klausimą, palaiko *Canal +*, Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu ir pagrįstu,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti pradėti oficialią tyrimo procedūrą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

27 Byloje T-573/08 *TF1*, kurią, išskyrus bylinėjimosi išlaidų klausimą, palaiko *Canal +*, Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu ir pagrįstu,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti pradėti oficialią tyrimo procedūrą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

28 Bylose T-568/08 ir T-573/08, kiekvienoje atskirai, Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir *France Télévisions*, Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

29 Per 2010 m. kovo 10 d. posėdį ieškovės atsisakė savo trečiojo reikalavimo, kuriuo buvo siekiama, kad būtų nurodyta pradėti oficialią tyrimo procedūrą, ir tai buvo įrašyta į posėdžio protokolą.

Dėl teisės

30 M6 nurodo tris panaikinimo pagrindus, susijusius, pirma, su jos procesinių teisių pažeidimu, antra, su tuo, kad Komisija neturėjo pakankamai informacijos, ir, trečia, su pareigos motyvuoti pažeidimu. *TF1* nurodo du panaikinimo pagrindus, susijusius, pirma, su pareigos pradėti oficialią tyrimo procedūrą iškilus dideliems vertinimo sunkumams pažeidimu ir, antra, su pareigos motyvuoti pažeidimu.

31 Pirmasis *M6* ieškinio pagrindas, kurio priimtinumą Komisija ginčija pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, laikytinas priimtinu. Šį pirmąjį *M6* nurodytą panaikinimo pagrindą reikia nagrinėti kartu su antruoju šios ieškovės nurodytu panaikinimo pagrindu, kuriuo, kaip ir *TF1* nurodytu pirmuoju panaikinimo pagrindu, iš esmės siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą remiantis tuo, kad būta didelių sunkumų, dėl kurių buvo būtina pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

32 Tokiomis aplinkybėmis šių ieškinių nagrinėjimą reikia pradėti nuo *M6* nurodytų pirmojo ir antrojo panaikinimo pagrindų kartu ir *TF1* nurodyto pirmojo panaikinimo pagrindo.

Dėl M6 nurodytų pirmojo ir antrojo panaikinimo pagrindų kartu ir dėl TF1 nurodyto pirmojo panaikinimo pagrindo, kurie iš esmės yra susiję su pareigos pradėti oficialią tyrimo procedūrą iškilus dideliems vertinimo sunkumams neįvykdymu

Šalių argumentai

33 Ieškovės, palaikomos *Canal* +, teigia, jog ginčijamame sprendime yra tam tikrų netikslumų ir neaiškumų, kurie rodo, kad Komisija surinko nepakankamai informacijos apie konkrečias ekonomines ir teisines aplinkybes, susijusias su *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimu, ir šias aplinkybes nepakankamai išnagrinėjo. Todėl Komisija negalėjo konstatuoti, kad yra didelių sunkumų, dėl kurių būtų buvę būtina pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

34 Tarp šių netikslumų ir neaiškumų yra, pirma, Komisijos vertinimas, kad „2008 m. sausio 8 d. pranešimas ir patvirtinimas, jog nustatyto laikotarpio pabaigoje bus uždrausta reklama, turėjo tiesioginį poveikį *France Télévisions* finansams“ (ginčijamo sprendimo 9 dalis), nors *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo priežastis buvo *France Télévisions* naujos bendrosios pardavimo sąlygos, kurias patvirtindamas šis transliuotojas padarė strateginę klaidą. Kaip antrą *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo priežastį *TF1* taip pat nurodo reklamos laiko pardavimo Prancūzijoje rinkos sąlygas, kurios buvo jau iki 2008 m. sausio 8 d. Prezidento pranešimo ir apie kurias Komisija žinojo.

35 Dėl šio klaidingo Komisijos vertinimo, susijusio su *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo priežastimis, Komisija negalėjo konstatuoti, kad pajamos iš tikrųjų sumažėjo dėl valdymo klaidos, susijusios su staigiu *France Télévisions* komercinės veiklos politikos pasikeitimu, – tai konstatavusi Komisija būtų galėjusi padaryti išvadą, kad ginčijama dotacija iš tikrųjų slepiama pagalba veiklai, skirta *France Télévisions* išlaidoms, kurias ši įprastomis sąlygomis patirtų dėl įmonės valdymo arba įprastinės veiklos, padengti, ir kad leisti ją suteikti buvo galima tik ypatingomis aplinkybėmis.

36 Antra, Komisija, nagrinėjamu atveju tiksliai neįvertinusi pajamų ir išlaidų, negalėjo pagrįstai teigti, kad dėl reklamos pajamų sumažėjimo „automatiškai“ padidėjo grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos (ginčijamo sprendimo 46 dalis). Šiuo atveju yra nurodomas komunikato dėl transliacijos 49 dalies paskutinis sakinys.

37 Trečia, Komisijos tvirtinimas ginčijamo sprendimo 4 dalyje, kad, „dėl dotacijos padaugėjus grupės apyvartinių lėšų, turėjo būti įmanoma imtis investicijų, būtinų jos viešosios paslaugos teikimo užduotims įvykdyti, kurias tinkamai įgyvendinti, Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, tapo sudėtinga“, yra abejotinas, nes kažin, ar vien tai, kad per 2008 m. pirmąjį pusmetį 37 % sumažėjo iš reklamos gaunami 28 % *France Télévisions* išteklių, gali paveikti šios įmonės finansinę padėtį tiek, kad taptų sudėtinga 2008 m. tinkamai teikti viešąją paslaugą.

38 Ketvirta, Komisija (ginčijamo sprendimo 9 dalis) tvirtino, jog *France Télévisions* konkurentai „pamažu pritaikė savo komercinius pasiūlymus, kad perimtų reklamos skelbėjus, siūlydami reklamos laiką ir lengvatinius tarifus 2009 m., jei dalis *France*

Télévisions priklausančios veiklos nuo 2008 m. bus perduota jiems“, nors ieškovės visiškai nekeitė savo komercinių pasiūlymų tokiomis sąlygomis.

39 Penkta, Komisija neišsiaiškino, kokia yra galutinė dotacijos, apie kurią pranešta, paskirtis. Pavyzdžiui, ji pati teigė nežinanti šios galutinės paskirties, nes nurodė, kad „nauji ištekliai, suteikti [*France Télévisions*], turėtų tiesiog padidinti grupės apyvartines lėšas nenurodant šių išteklių oficialios paskirties“. Tačiau toks elgesys neatitinka to, kaip Komisija paprastai įgyvendina savo priežiūros vykdymo įgaliojimus. Ji neturėjo pasitenkinti Prancūzijos vyriausybės tvirtinimais ir turėjo patikrinti, ar suteikta pagalba iš tikrųjų atitinka proporcingumo principo reikalavimus. Pagalba reklamos kampanijoms ir rinkos tyrimams, skirtiems įmonės prekių realizavimui, laikytina pagalba veiklai.

40 Taigi Komisija neturėjo visos reikalingos informacijos, kad tinkamai ištirtų dotaciją, apie kurią pranešta, ir neįsitikino, ar patikima pateikta informacija, susijusi su *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo priežastimis, todėl ji nenustatė didelių vertinimo sunkumų, dėl kurių būtų reikėję pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

41 Galiausiai tos aplinkybės, kad pagalbos ir jos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimas truko tik tris savaites – nepaprastai trumpai – ir kad Komisija tik vieną kartą susisiekė su Prancūzijos valdžios institucijomis, leidžia manyti, jog Komisija galėjo pasinaudoti pirminio tyrimo procedūros neaiškumais, kad greitai paneigtų didelių sunkumų, dėl kurių turėjo būti pradėta oficiali tyrimo procedūra, buvimą arba į juos neatsižvelgtų. Neišklausiusi suinteresuotųjų šalių, Komisija nesilaikė rungimosi principo.

42 Į Komisijos argumentus, jog nebuvo ginčijamas pajamų sumažėjimo ir laidų kūrimo išlaidų padidėjimo dydis, nustatytas ginčijamame sprendime, *TF1* atsako, kad toks ginčijimas būtų nepriimtinas, nes jis yra susijęs su pagalbos, apie kurią pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka vertinimu ir todėl juo būtų peržengtos jos ieškinio, kuriuo siekiama apginti procesines teises, ribos. Be to, šiuo ieškiniu siekiama ne ginčyti Komisijos vertinimą, atliktą ginčijamame sprendime, o įrodyti, kad šį vertinimą nulėmusios aplinkybės buvo netinkamos ir pripažintos jų nepasvėrus ir nepatikrinus, todėl Komisijos atliktas tyrimas yra nepakankamas ir neišsamus.

43 Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir *France Télévisions*, ginčija ieškovių argumentus.

44 Visų pirma dėl ieškovių argumento, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas faktinėmis klaidomis ir nepakankama informacija, Komisija pažymi, jog toks argumentas gali būti priimtinas tik tuomet, – darant prielaidą, kad ginčijamame sprendime iš tikrųjų buvo tokių klaidų ar jis buvo grindžiamas tokia nepakankama informacija, – jei Komisija negalėjo nežinoti apie šias klaidas arba apie šį informacijos trūkumą ir galiausiai jei jai vertinant pagalbos suderinamumą jie buvo lemiami.

45 Pirma, dėl tariamų faktinių klaidų ginčijamame sprendime kalbant apie *France Télévisions* reklamos sumažėjimo priežastį pažymėtina, kad aiškinant ginčijamą sprendimą lemiama yra ne šio sumažėjimo priežastis arba priežastys, o jo dydis ir papildomų laidų kūrimo išlaidų padidėjimas.

46 Tačiau, Komisijos teigimu, nei reklamos pajamų sumažėjimo dydžio, nei papildomų laidų kūrimo išlaidų padidėjimo, kuriuos *France Télévisions* patyrė 2008 m., ieškovės neginčija ir negali būti tvirtinama, jog jai turėjo kilti abejonių dėl to.

47 Aplinkybės, kurias ieškovės daugiausia kritikuoja, iš tikrųjų yra šalutinės kalbant apie Komisijos samprotavimą, – ginčijamo sprendimo 45 dalyje ji iš esmės rėmėsi tarpine išvada, padaryta šio sprendimo 10 dalyje, kurios ieškovės visiškai neginčija. Be to, ieškovės ima šias aplinkybes atskirai, nors jos kitose ginčijamo sprendimo dalyse yra patikslinamos.

48 Pavyzdžiui, Komisija nei tvirtino, kad vien 2008 m. sausio 8 d. pranešimas paaiškina visą reklamos pajamų sumažėjimą, nei atmetė galimybę, kad esama kitų šio sumažėjimo priežasčių. Galiausiai negalima paneigti, kad šis pranešimas galėjo paskatinti reklamos skelbėjus dėl savo reklamos platinimo kreiptis į kitus paslaugų teikėjus. Komisija tik visiškai subsidiariai priduria, jog ieškovių argumentai neįrodo, kad reklamos pajamos sumažėjo iš esmės tik dėl su šiuo pranešimu nesusijusių priežasčių.

49 Galiausiai Komisija pažymi, kad, kaip matyti iš nuorodų ginčijamame sprendime į 2003 m. gruodžio 10 d. ir 2005 m. balandžio 20 d. sprendimus, ji, kitaip nei tvirtina *TF1*, tikrai nėra neįvertinusi savo pateiktų duomenų konteksto.

50 Ieškovių argumentas, kad reikėjo surinkti išsamią informaciją apie reklamos pajamų sumažėjimo priežastis, kad nebūtų suteikta pagalba veiklai siekiant padengti *France Télévisions* reklamos veiklos valdymo klaidas, arba kad už tokias klaidas turi

būti baudžiama nesuteikiant viešųjų lėšų, alternatyvių reklamos pajamoms, kurios yra būtinos viešajai paslaugai teikti, yra grindžiamas klaidingu ginčijamo sprendimo ir komunikato dėl transliacijos aiškinimu. Iš esmės Komisija nurodo, kad pagal EB 86 straipsnio 2 dalį leidžiama viešosios paslaugos teikimo išlaidų kompensacija ir kad komunikate dėl transliacijos yra numatyta, jog ji turi įsitikinti, kad viešas finansavimas šių išlaidų atžvilgiu yra proporcingas, kad būtų išvengta neproporcingai didelės kompensacijos, – šiuo atveju ji tai ir padarė. Komunikate dėl transliacijos nėra nustatyta, kad valstybės pagalbą galima teikti tik sėkmingai valdomoms įmonėms. Net jei poreikis finansuoti viešosios paslaugos teikimą atsiranda dėl valdymo klaidos, atsiradus šiam finansavimo poreikiui valstybės pagalba gali būti suteikta, jei nėra neproporcingai didelės grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų kompensacijos ir jei yra laikomasi visų kitų komunikate dėl transliacijos nustatytų sąlygų. Darytina išvada, kad Komisija neturėjo priežasties manyti, jog jos turima informacija yra nepakankama pagalbos suderinamumui įvertinti.

51 Antra, dėl argumento, kad šiuo atveju neatlikus tikslaus pajamų ir išlaidų vertinimo negalėjo būti pagrįstai teigiama, jog dėl reklamos pajamų sumažėjimo „automatiškai“ ir proporcingai padidėja grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos (ginčijamo sprendimo 46 dalis), Komisija pažymi, kad *France Télévisions* grynojo komercinės veiklos pelno pasikeitimą per trumpą laikotarpį tiesiogiai lėmė jos reklamos pajamų pasikeitimas ir jokia aplinkybė neleido manyti, jog jos komercinės veiklos išlaidos 2008 m., nagrinėtais ginčijamame sprendime, gali pastebimai pasikeisti. Todėl iš tikrųjų dėl komercinės veiklos pajamų sumažėjimo galėjo ir sumažėti grynasis komercinės veiklos pelnas, ir „automatiškai“ padidėti grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos. Taigi Komisija, įvertinusi prognozes, gerai nustatė šias išlaidas, neatsižvelgdama į vertinimą *a posteriori*, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 49 dalies.

52 Trečia, dėl tariamai netikslaus tvirtinimo, jog dotacija buvo būtina, kad *France Télévisions* galėtų imtis investicijų, būtinų jos viešosios paslaugos teikimo užduotims įvykdyti, kurias tinkamai įgyvendinti, Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, tapo sudėtinga, Komisija nurodo, jog nėra ginčijama nei tai, kad apskaičiuotas *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimas 2008 m. siekė apie 5 % jos apyvartos, nei tai, kad nebelikus reklamos *France Télévisions* teko patirti didesnes laidų kūrimo išlaidas.

53 Tačiau šis pajamų sumažėjimas ir šios naujos laidų kūrimo išlaidos „automatiškai" būtų prisidėję prie grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo daugiau nei 300 mln. EUR, t. y. gerokai didesne nei dotacijos, apie kurią pranešta, suma, jei tendencija, pastebėta per pirmus šešis metų mėnesius, išliktų.

54 Tokia situacija akivaizdžiai buvo sudėtinga, nes, atsižvelgiant į Prancūzijos Respublikos įsipareigojimus išvengti, kad viešųjų išteklių dotacija nebūtų neproporcingai didelė grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų kompensacija, visos aplinkybės rodė, jog *France Télévisions* negali šių padidėjusių grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padengti naudodamasi tik lėšomis, kurias jai skyrė valstybė, ir negavusi dotacijos, apie kurią pranešta. Šiomis aplinkybėmis *TF1* negali visiškai nepagrįstai teigti, kad tokia padėtis negalėjo paveikti *France Télévisions* finansinės padėties taip, kad nuo 2008 m. tapo sudėtinga tinkamai vykdyti jos užduotį teikti viešąją paslaugą.

55 Ketvirta, dėl tariamai netikslaus tvirtinimo, jog *France Télévisions* konkurentai laipsniškai pritaikė savo komercinius pasiūlymus, kad perimtų reklamos skelbėjus, siūlydami reklamos laiką ir lengvatinius tarifus 2009 m., jei dalis *France Télévisions* priklausančios apyvartos nuo 2008 m. bus perduota jiems, Komisija nurodo, kad jai apie

šį elgesį konkuruojančios bendrovės konsultantai pranešė 2008 m. gegužės 29 d. per susitikimą, įvykusį iki pranešimo apie ketinimą skirti nagrinėjamą pagalbą.

56 Toks „sveiku protu“ pagrįstas elgesys, kurį Komisija, kad ir kaip būtų, vertino kritiškai, bet kuriuo atveju yra šalutinis ir neprivalomas motyvavimo elementas. Todėl pastabos dėl reklamos pajamų sumažėjimo dydžio ir toliau galiotų, net jei nebūtų visiškai įrodyta, jog *France Télévisions* konkurentų pasiūlymai buvo tokie, kad leistų perimti jos užimamas rinkos dalis. Komisija pažymi, kad dėl to nebuvo reikalo taikyti šiai informacijai rungimosi principo ir kad *M6* argumentas šiuo atžvilgiu, kadangi jis nėra susijęs su esminiu jos samprotavimo elementu, negali pagrįsti ginčijamo sprendimo panaikinimo.

57 Penkta, dėl argumento, susijusio su tuo, kad nebuvo pakankamai informacijos apie dotacijos, apie kurią pranešta, paskirtį ir dėl to tariamai buvo rizika leisti suteikti pagalbą veiklai, kuri nėra susijusi su viešosios paslaugos teikimu, Komisija pažymi, kad ne tik šios dotacijos suma (150 mln. EUR) savaime yra gerokai mažesnė nei apskaičiuotas reklamos pajamų sumažėjimas ir laidų kūrimo išlaidų padidėjimas 2008 m. (300 mln. EUR), bet ir kad Prancūzijos Respublika, vykdydama savo įsipareigojimus, priėmė nuostatas, kuriomis siekiama išvengti, kad viešųjų išteklių dotacijos nebūtų neproporcingai didelė grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų kompensacija. Galiausiai nagrinėta pagalba buvo ne pagalba reklamos kampanijoms ir rinkos tyrimams, o pagalba, skirta grynosioms viešosios paslaugos teikimo išlaidoms kompensuoti.

58 Toliau dėl ieškovių argumentų, grindžiamų pirminio tyrimo procedūros trukme ir aplinkybėmis, Komisija pažymi, jog trumpa tokios procedūros trukmė pati savaime

negali rodyti, jog būta didelių sunkumų, ji veikiau rodo, kad šios procedūros eiga buvo įprasta – pagal savo pobūdį ji yra trumpa. Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalyje jai visiškai nedraudžiama sprendimą priimti mažiau nei per du mėnesius.

59 Galiausiai Komisija pažymi, kad ji apie numatomas priemones buvo informuota gerokai anksčiau nei apie jas buvo pranešta 2008 m. birželio 11 d., nes 2008 m. pirmąjį pusmetį spaudoje buvo komentuojami Prancūzijos Respublikos ketinimai, o 2008 m. gegužės mėn. buvo užmegzti neoficialūs Prancūzijos valdžios institucijų ir Komisijos kontaktai. Taigi ji gerai žinojo *France Télévisions* finansavimo aplinkybes, turint omenyje jos ankstesnius sprendimus dėl šio visuomeninio transliuotojo finansavimo. Priemonės nagrinėjimas iš tikrųjų vyko daugiau nei septynias savaites, penkias iš jų – po pranešimo, ir tai visiškai nėra neįprasta. Galiausiai numatytoji priemonė buvo gana paprasta ir jos vertinimas negali būti laikomas sudėtingu.

Bendrojo Teismo vertinimas

60 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta oficiali tyrimo procedūra yra privaloma, kai Komisija patiria didelių sunkumų vertindama, ar valstybės pagalba suderinama su bendrąja rinka. Taigi Komisija, priimdama pagalbai palankų sprendimą, EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatytu pirminio tyrimo etapu gali apsiriboti tik tuo atveju, jei ji po pirminio tyrimo gali įsitikinti, kad ta pagalba suderinama su Sutartimi. Ir, atvirkščiai, jei po pirminio tyrimo Komisija padaro priešingą išvadą arba jei per pirminį tyrimą neįstengė įveikti visų sunkumų, kilusių dėl šios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo, ji privalo surinkti visas reikalingas nuomones ir pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą (1984 m. kovo

20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 84/82, Rink. p. 1451, 13 punktas; 1993 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 29 punktas; 1993 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 33 punktas ir 2009 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-431/07 P, Rink. p. I-2665, 61 punktas; taip pat žr. 1995 m. rugsėjo 18 d. Bendrojo Teismo sprendimo *SIDE prieš Komisiją*, T-49/93, Rink. p. II-2501, 58 punktą).

61 Didelių sunkumų sąvoką sudaro objektyvūs elementai. Kad esama tokių sunkumų, turi būti nustatyta tiek iš objektyvių ginčijamo akto priėmimo aplinkybių, tiek iš jo turinio susiejant sprendimo motyvus su įrodymais, kuriuos Komisija turėjo tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl ginčijamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka (šio sprendimo 60 punkte minėtų Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją* 63 punktas ir Sprendimo *SIDE prieš Komisiją* 60 punktas). Iš to matyti, kad Bendrojo Teismo vykdoma teisėtumo kontrolė, susijusi su didelių sunkumų nustatymu, dėl savo pobūdžio aprėpia daugiau nei vien patikrinimą, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos (2001 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Prayon-Rupel prieš Komisiją*, T-73/98, Rink. p. II-867, 47 punktas; šiuo klausimu žr. šio sprendimo 60 punkte minėtų Sprendimo *Cook prieš Komisiją* 31–38 punktus ir Sprendimo *Matra prieš Komisiją* 34–39 punktus; šio sprendimo 60 punkte minėto Bendrojo Teismo sprendimo *SIDE prieš Komisiją* 60–75 punktai ir 1998 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *BP Chemicals prieš Komisiją*, T-11/95, Rink. p. II-3235, 164–200 punktai).

62 Be to, primintina, kad jei valstybės priemonė, kuria finansuojamas viešosios paslaugos teikimas, yra valstybės pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, ši priemonė vis dėlto gali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka, jei yra įvykdytos EB 86 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties taikymo sąlygos.

63 Komunikato dėl transliacijos 57 dalyje Komisija, kalbėdama apie viešo finansavimo ir viešosios paslaugos teikimo poreikių proporcingumo kriterijų, nurodė, jog „tam, kad [šio kriterijaus] būtų laikomasi, būtina, kad valstybės pagalba nebūtų didesnė už grynąsias viešųjų paslaugų misijos išlaidas, taip pat įvertinant kitas tiesiogines ir netiesiogines pajamas, gautas vykdant viešųjų paslaugų misiją“. Komisija pridūrė, kad „dėl šios priežasties vertinant pagalbos proporcingumą atsižvelgiama į grynąjį pelną iš neviešųjų paslaugų veiklos, kuris atsiranda dėl viešųjų paslaugų veiklos“.

64 Šioje byloje Komisija konstatavo, kad 150 mln. EUR dotacija, apie kurią pranešė Prancūzijos Respublika, „negalėjo viršyti grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų svyravimų, atsiradusių dėl reklamos pajamų pasikeitimo 2008 m. ir kilus papildomų laidų poreikiui“ (ginčijamo sprendimo 47 dalis).

65 Reikia pripažinti, kad Komisija šį faktą teisingai konstatavo ir padarė išvadą, jog vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį nebuvo didelių sunkumų, kurie būtų pagrindas pradėti oficialią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje.

66 Iš esmės pažymėtina, kad kapitalo dotacijos, kuri yra ginčijama priemonė, suma yra gerokai mažesnė nei visa papildomų grynųjų išlaidų suma, apskaičiuota remiantis ginčijamo sprendimo 46 dalyje esančiais skaičiais, kurie šio sprendimo paskelbtoje versijoje yra paslėpti.

67 Tačiau, pirma, konstatuotina, kad savo ieškiniuose ieškovės visiškai neginčijo apskaičiuotos šių papildomų grynųjų išlaidų sumos ir, siekdamos užginčyti šią sumą, nepateikė jokio prašymo, kad Komisija pateiktų konfidencialią ginčijamo sprendimo versiją.

68 Ieškovės net neginčijo tos aplinkybės, – kylančios iš paskelbtos ginčijamo sprendimo versijos, – kad apskaičiuota reklamos pajamų sumažėjimo 2008 m. ir dėl poreikio kurti papildomas laidas susidariusi suma bent jau viršija 150 mln. EUR.

69 Savo atsiliepimuose į ieškinį Komisija, aiškiai pažymėjusi, kad ieškovės to neginčija, nurodė, jog dėl reklamos pajamų svyravimų ir poreikio kurti laidas susidariusi suma, apskaičiuota remiantis ginčijamo sprendimo 46 dalyje pateiktais skaičiais, kurie paskelbtoje šio sprendimo versijoje yra paslėpti, yra daugiau nei 300 mln. EUR.

70 Savo dublikuose ieškovės visiškai neginčijo šios 300 mln. EUR sumos.

71 Atvirkščiai, *TF1* aiškiai pripažino, jog tai nebuvo ginčijama, ir nurodė, kad toks ginčijimas būtų nepriimtinas pareiškus tokį ieškinį, kaip šioje byloje, kuriuo siekiama tik apginti procesines teises (žr. šio sprendimo 42 punktą).

72 Tačiau, kitaip nei teigia *TF1*, konstatuotina, kad šio ieškinio dalykas visiškai nebūtų sutrukdęs, jei ji būtų norėjusi, ginčyti papildomų grynųjų išlaidų sumos, kurią Komisija apskaičiavo 2008 metais. Iš tikrųjų, pagal teismų praktiką tai, kad paaiškėjus, jog

yra didelių vertinimo sunkumų, Bendrasis Teismas negali, atsižvelgdamas į išimtinę Komisijos kompetenciją įvertinti valstybės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, savo vertinimu pakeisti Komisijos vertinimo, visiškai neatima iš suinteresuotųjų šalių teisės, pagrindžiant savo ieškinį dėl panaikinimo, kuriuo siekiama apginti savo procesines teises, pateikti argumentų, kuriais ginčijamas pagalbos suderinamumas, ir Bendrasis Teismas turi įvertinti šiuos argumentus atsižvelgdamas į didelių sunkumų buvimą (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją*, T-158/99, Rink. p. II-1, 91 punktą; 2007 m. liepos 4 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją*, T-475/04, Rink. p. II-2097, 93 punktą; 2007 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie prieš Komisiją*, T-375/03, 67 punktą ir 2008 m. vasario 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją*, T-289/03, Rink. p. II-81, 333 punktą).

73 Taigi, kitaip nei teigia *TF1*, būtų visiškai priimtinas jos argumentas, kuriuo, jei ji būtų norėjusi, būtų ginčijama grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo suma, kurią Komisija apskaičiavo ginčijamame sprendime ir aiškiai nurodė atsiliepime į ieškinį.

74 *M6* savo ruožtu dublike net neatsakė į tai, ką Komisija konstatavo atsiliepime į ieškinį, – kad *M6* neginčija grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo sumos, kurią Komisija apskaičiavo ginčijamame sprendime.

75 Tik per posėdį *M6* nurodė, kad ji savo ieškinyje neginčijo Komisijos skaičiavimų, nes paprasčiausiai nežinojo atitinkamų sumų, kurios jai paaiškėjo tik per posėdį. Kitaip tariant, kadangi ginčijamas sprendimas buvo paskelbtas nenurodant šių sumų, *M6*

neturėjo galimybės jų ginčyti ir net tiesiog teigti, kad Komisijai turėjo kilti didelių abejonių šiuo atžvilgiu.

76 Tačiau Bendrasis Teismas mano, jog net neatsižvelgiant į tai, kad šis pavėluotai pateiktas argumentas yra nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, jis bet kokiu atveju yra nepagrįstas.

77 Iš esmės jei *M6*, kaip pati teigia, savo ieškinį dėl panaikinimo ketino pagrįsti ginčydama papildomų grynųjų išlaidų sumą, Komisijos apskaičiuotą ginčijamame sprendime, niekas jai netrukdė užginčyti šios sumos pareiškiant ieškinį ir, jei Komisija dar nebūtų pateikusi jai konfidencialios ginčijamo sprendimo versijos, kartu prašyti taikyti proceso organizavimo arba tyrimo priemones siekiant, kad Komisija pateiktų tokią versiją. Be to, niekas netrukdė *M6 a minima* teigti, kad reklamos pajamų sumažėjimas ir laidų kūrimo išlaidų padidėjimas buvo mažesni nei 150 mln. EUR dotacija, apie kurią pranešta, arba bent jau kad šiuo atžvilgiu turėtų būti didelių abejonių.

78 Tačiau *M6*, kaip ir *TF1*, savo procesiniuose dokumentuose to neginčijo ir nepateikė tokio prašymo.

79 Todėl *M6*, paaiškėjus, kad ji iš tikrųjų neginčijo to, kaip buvo apskaičiuotas grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimas, per posėdį nepagrįstai bando paaiškinti, kodėl ji to neginčijo, nurodydama aplinkybes, kurios visiškai tokio jos elgesio nepateisina ir kurias, jei būtų norėjusi, ji visiškai būtų galėjusi įveikti.

80 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad nei *TF1*, nei *M6* savo ieškiniuose neginčija apskaičiuotos papildomų grynųjų viešosios paslaugos teikimo 2008 m. išlaidų sumos, nors jokia teisinė arba faktinė aplinkybė neatėmė iš šių šalių, jei jos būtų to norėjusios, galimybės tai padaryti.

81 Be šių konstatuotų aplinkybių, kurios yra pakankamos, Bendrasis Teismas gali tik pažymėti, kad ieškovės iki savo ieškinių pareiškimo turėjo informacijos, įtikinamai joms rodančios *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo 2008 m. dydį. Ši aplinkybė gali pakankamai paaiškinti, kad ieškovės nesiekė ginčyti grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo, kurį ginčijamame sprendime apskaičiavo Komisija, o kritikavo kitus šio sprendimo elementus.

82 Pavyzdžiui, faktinių aplinkybių metu buvo visuotinai žinoma, kad 2008 m. *France Télévisions* patyrė labai didelį reklamos pajamų sumažėjimą. Tuo metu spaudoje pasirodžiusiuose straipsniuose, kuriuos *M6* ir *TF1* pridėjo prie savo ieškinio pareiškimų, taip pat buvo kalbama apie labai didelį *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimą.

83 Taip pat, net be šios spaudoje skelbiamos informacijos, *M6* ir *TF1* tuo metu, kai 2008 m. gruodžio mėn. pateikė savo ieškinius, turėjo kitos informacijos apie tai, kiek sumažėjo reklamos pajamos.

84 Taigi iš ataskaitos, kurią 2008 m. privačių televizijos kanalų asociacijos, kurią įsteigė *M6*, *Canal +* ir *TF1*, prašymu parengė konsultacinė įmonė ir kurią *TF1* pridėjo prie savo ieškinio, matyti, kad per visą 2008 m. pirmąjį pusmetį reklamos investicijos *France Télévisions* sumažėjo 37 %.

85 Be to, *M6* ir *TF1*, taip pat *Canal* + savo raštuose pažymi šiuos 37 %, nurodytus šio sprendimo 84 punkte minėtoje ataskaitoje, kuriais *France Télévisions* reklamos pajamos sumažėjo per 2008 m. pirmąjį pusmetį.

86 Be to, toje pačioje ataskaitoje yra nurodyta, kad *France 2*, *France 3* ir *France 5* reklamos pajamų per metus suma, neskaičiuojant regionuose nutraukto retransliavimo, 2007 m. sudariusi 638 mln. EUR, 2008 m. turėjo sumažėti iki 510 mln. EUR, t. y. 20 % per metus (128 mln. EUR).

87 Nepaisant šių argumentų, susijusių su informacija, kurią ieškovės turėjo iki savo ieškinių pareiškimo, vis dėlto, kaip buvo galiausiai pažymėta šio sprendimo 80 punkte, grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo 2008 m. suma (300 mln. EUR) visiškai nėra ieškovių konkrečiai ginčijama ir jos tinkamai to nepateisino.

88 Antra, ieškovės klaidingai tvirtina (žr. šio sprendimo 36 punktą), pateikdamos argumentus, kuriais siekiama įrodyti, jog Komisijos turėta informacija ir jos atliktas tyrimas buvo nepakankami, kad ginčijamo sprendimo 46 dalyje Komisija negalėjo pagrįstai teigti, nagrinėjamu atveju tiksliai neįvertinusi pajamų ir išlaidų, kad dėl reklamos pajamų sumažėjimo „automatiškai“ padidėjo grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos. Šiam kaltinimui pagrįsti yra nurodomas komunikato dėl transliacijos 49 dalies paskutinis sakinys.

89 Komunikato dėl transliacijos 49 dalies paskutiniame sakinyje yra nustatyta: „Spręsti, ar valstybinis finansavimas yra skiriamas tik grynosioms viešųjų paslaugų funkcijos vykdymo išlaidoms ir todėl yra priimtinas pagal [EB] 86 straipsnio 2 dalį <...>, galima tik remiantis tinkamu išlaidų ir pajamų paskirstymu.“ Šiuo sakiniu pabrėžiama

būtinybė nustatant grynąsias viešosios paslaugos teikimo išlaidas neskaičiuoti kaip viešosios paslaugos teikimo išlaidų su šia paslauga nesusijusių išlaidų, taip pat nepamiršti atimti iš bendrųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų pajamas, tiesiogiai arba netiesiogiai gautas teikiant šią paslaugą.

90 Kadangi ginčijamo sprendimo 46 dalyje Komisija nusprendė, jog „reklamos pajamų sumažėjimas <...> mln. EUR gali tiek pat sumažinti grynąjį komercinės veiklos pelną“, ji trumpai, bet aiškiai išreiškė nuomonę, kad kartu su apskaičiuotu reklamos pajamų sumažėjimu 2008 m. nevyksta joks toks atitinkamų komercinės veiklos išlaidų mažėjimas, kad nebūtų galima nustatyti proporcingumo santykio tarp minėtų pajamų sumažėjimo ir grynojo komercinės veiklos pelno sumažėjimo ir atitinkamai tarp pajamų sumažėjimo ir grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo.

91 Taigi Komisija, atvirkščiai nei teigia ieškovės, savo kaltinime nurodydamos komunikato dėl transliacijos 49 dalį, išlaidų, kurios reikalingos reklamos pajamoms gauti, nevertino kaip viešosios paslaugos teikimo išlaidų ir nenusprendė, kad *France Télévisions* pajamos, gaunamos parduodant reklamos laiką, nebuvo susijusios su viešosios paslaugos teikimu.

92 Be to, net jei Komisija minėtoje ginčijamo sprendimo 46 dalyje nenurodė aplinkybių, dėl kurių ji padarė savo išvadą, vis dėlto šios aplinkybės minimos ginčijamame sprendime ir todėl Komisija pagrįstai nusprendė, jog nebuvo pagrindo numatyti jokio pastebimo komercinės veiklos išlaidų sumažėjimo 2008 m.

93 Pavyzdžiui, Komisija, pažymėjusi, kad „[*France Télévisions*] grupė 2003–2007 m. kasmet gavo grynojo pelno“ (ginčijamo sprendimo 8 dalis), iš esmės konstatavo staigų grynųjų komercinės veiklos pajamų sumažėjimą nuo 2008 m. pradžios. Taip Komisija konstatavo, kad dėl reklamos pajamų sumažėjimo „pablogėjo apyvartinių lėšų situacija, kuri struktūriniu požiūriu 2008 m. tapo nuostolinga“ (ginčijamo sprendimo 10 dalis). Ji pažymėjo, kad jei šis mažėjimas „tęsis visais 2008 m., *France Télévisions* kartu su Prancūzijos valdžios institucijomis mano, jog jos grynasis rezultatas 2008 m. bus neigiamas <...>“ (ginčijamo sprendimo 10 dalis). Be to, Komisija konstatavo, kad dotacija, apie kurią pranešta, siekiama padengti reklamos pajamų sumažėjimą – „staigų ir netikėtą, kaip matyti iš prognozuoto 2008 m. *France Télévisions* biudžeto, kuris buvo parengtas remiantis prognozėmis, pagal kurias toks sumažėjimas visiškai nenumatytas“ (ginčijamo sprendimo 21 dalis).

94 Iš esmės iš šių išvadų, kurias Komisija 2008 m. liepos mėn. padarė remdamasi tuo metu turėta informacija, matyti, kad kartu su *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimu nuo metų pradžios nevyko joks pastebimas komercinės veiklos išlaidų, susijusių su *France Télévisions* reklamos veikla, mažėjimas ir kad negalėjo būti pagrįstai numatyta, jog per 2008 m. antrąjį pusmetį bus galima įgyvendinti pastebimą ekonomiją reklamos laiko pardavimo išlaidų atžvilgiu.

95 Kitaip tariant, ginčijamame sprendime pateikta informacija pakankamai rodo, kad Komisija pagrįstai nusprendė, jog 2008 m. – vieninteliais su dotacija, apie kurią pranešta, susijusias metais, – negalėjo būti pagrįstai numatyta jokia pastebima komercinės veiklos išlaidų ekonomija, kuri neleistų daryti išvados, kad komercinės veiklos pajamų sumažėjimas buvo proporcingas grynojo pelno sumažėjimui.

96 Todėl argumentas, jog Komisija neturėjo galimybių tvirtinti, kaip ji padarė ginčijamame sprendime, kad dėl reklamos pajamų sumažėjimo „automatiškai“ padidėjo grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos, yra nepagrįstas.

97 Taip pat Bendrasis Teismas pažymi, kad nei *M6*, nei *TF1* arba *Canal* +, nors šioms įmonėms, kaip komerciniams transliuotojams, yra gerai žinomi televizijos reklamos laiko pardavimo mechanizmai ir sistemos, neteigia, kad buvo galima tiksliai numatyti pastebimą *France Télévisions* komercinės veiklos išlaidų sumažėjimą 2008 m., kuris prieštarautų tokio proporcingumo santykio tarp komercinės veiklos pajamų sumažėjimo ir grynojo komercinės veiklos pelno sumažėjimo nustatymui.

98 Galiausiai ne tik grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo 2008 m. suma (300 mln. EUR), kurią Komisija apskaičiavo ginčijamame sprendime, visiškai nėra ginčijama (žr. šio sprendimo 67–87 punktus) – dėl šios sumos taip pat nekeliama klausimų nagrinėjant ieškovių kaltinimą dėl to, kad Komisija nustatė, jog *France Télévisions* komercinės veiklos pajamų sumažėjimas yra proporcingas grynojo pelno sumažėjimui (žr. šio sprendimo 88–97 punktus).

99 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, susijusius su tuo, kad nebuvo ginčijama apskaičiuota 300 mln. EUR suma, kuria padidėjo grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos, darytina išvada, kad, kalbant apie dotacijos, apie kurią pranešta, sumą (150 mln. EUR), Komisijai negalėjo kilti jokių abejonių dėl proporcingumo principo laikymosi.

100 Ši išvada kitais ieškovių nurodytais argumentais nėra ginčijama.

101 Dėl *TF1* tvirtinimo (žr. šio sprendimo 37 punktą), kad gali būti ginčijama, jog vien tai, kad per 2008 m. pirmąjį pusmetį 37 % sumažėjo iš reklamos gaunami 28 % *France Télévisions* išteklių, gali paveikti šios įmonės finansinę padėtį tiek, kad taptų sudėtinga 2008 m. tinkamai teikti viešąją paslaugą, pažymėtina, jog jis yra nepagrįstas, be to, juo nėra atsižvelgiama į šio sprendimo 99 punkte minėtą aplinkybę, susijusią su skirtumu tarp, pirma, apskaičiuotos ir neginčijamos grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimo 2008 m. sumos ir, antra, dotacijos, apie kurią pranešta, sumos.

102 Dėl ieškovių tvirtinimų (žr. šio sprendimo 34 ir 38 punktus), kad ginčijamame sprendime buvo netikslumų, nes, pirma, reklamos pajamų sumažėjimą per 2008 m. pirmąjį pusmetį lėmė ne tiek 2008 m. sausio 8 d. pranešimas, kiek reklamos rinkos sąlygos arba klaidinga *France Télévisions* komercinės veiklos strategija, ir, antra, nebuvo patvirtinta, kad *France Télévisions* konkurentai vykdė tokią komercinės veiklos politiką, kaip ją apibūdino Komisija, pažymėtina, kad šie tvirtinimai, net jei jie būtų įrodyti, visiškai nepaneigia, jog per 2008 m. pirmąjį pusmetį iš tikrųjų sumažėjo reklamos pajamos, kad buvo galima pagrįstai numatyti, jog ši tendencija bus ir 2008 m. antrąjį pusmetį, ir kad buvo poreikis kurti papildomas laidas. Todėl šie tvirtinimai visiškai neverčia suabejoti grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimu 2008 m., kurį ginčijamame sprendime apskaičiavo Komisija ir kurio, be to, ieškovės neginčija.

103 Ieškovių argumentas (žr. šio sprendimo 35 punktą), kad Komisija, nepripažinusi, jog reklamos pajamų sumažėjimą iš esmės nulėmė tariamos *France Télévisions* klaidos, padarytos apibrėžiant savo 2008 m. komercinės veiklos politiką, ir todėl neturėjusi galimybių konstatuoti, jog buvo didelių vertinimo sunkumų, susijusių su tuo, kad

finansine dotacija iš tikrųjų slepiama pagalba veiklai, skirta *France Télévisions* išlaidoms, kurias ši įprastomis sąlygomis patirtų dėl įmonės valdymo arba įprastinės veiklos, padengti, ir kad leisti ją suteikti buvo galima tik ypatingomis aplinkybėmis, turi būti atmestas.

104 Iš esmės *France Télévisions* reklamos laiko pardavimas – tai komercinė veikla, kuri, nors grindžiama visuomeninėmis laidomis, kurias *France Télévisions* transliuoja įgyvendindama savo įgaliojimus teikti viešąją paslaugą, vis dėlto visiškai nėra viešosios paslaugos teikimo veikla. Šiuo atžvilgiu komunikate dėl transliacijos pažymima, kad „nors viešųjų paslaugų transliuotojai gali užsiimti komercine veikla, pvz., parduoti reklamos laiką siekdami pelno, tokia veikla paprastai negali būti vertinama kaip viešųjų paslaugų funkcijos dalis“ (komunikato dėl transliacijos 36 dalies paskutinis sakinys).

105 Tai, kad visuomeninis transliuotojas vykdo šią komercinę veiklą, lemia atitinkamos valstybės narės pasirinkimas naudojantis savo kompetencija, šiuo atžvilgiu pripažinta jai pagal Amsterdamo protokolą, nuspręsti pardavinėti reklamos laiką visuomeninės televizijos kanaluose, kad sumažėtų valstybės išlaidos visuomeninei transliacijai finansuoti.

106 Tačiau finansinė dotacija, apie kurią pranešė Prancūzijos Respublika ir kurią patvirtino Komisija, visiškai nėra skirta šiai komercinei reklamos laiko pardavimo veiklai finansuoti. Taigi, atvirkščiai nei teigia *M6*, ši pagalba nėra pagalba šiai veiklai vykdyti. Jos paskirtis nėra finansuoti reklamos kampanijas siekiant pritraukti potencialius reklamos skelbėjus, rinkos tyrimus, susijusius su *France Télévisions* komercinės veiklos politika, arba bet kokias kitas išlaidas, susijusias su *France Télévisions* komercine veikla.

107 Atvirkščiai, ši pagalba tiesiogiai ir išimtinai yra skirta visuomeninės transliacijos, kurią vykdyti šis visuomeninis transliuotojas įsipareigojo, išlaidoms padengti. Šių išlaidų 300 mln. EUR suma, kurią apskaičiavo Komisija ir kuri nėra ginčijama, apima dalį *France Télévisions* viešosios paslaugos teikimo 2008 m. išlaidų, kurios dėl reklamos pajamų sumažėjimo lieka nefinansuojamos, ir papildomų laidų kūrimo išlaidas, 2008 m. atsiradusias dėl būsimo televizijos reklamos uždraudimo *France Télévisions*.

108 Tai, kad dalį šių išlaidų, kurias 2008 m. turėjo padengti valstybė, lėmė mažesnės reklamos pajamos, visiškai nepaneigia aplinkybės, kad tai neginčijamai yra viešosios paslaugos teikimo išlaidos, būtinos šiai paslaugai teikti. Atsižvelgiant į šių išlaidų pobūdį, atitinkamai valstybei narei negalima uždrausti prisiimti jų finansavimo, kitaip iš jos būtų atimta valstybėms narėms pagal EB 16 straipsnį ir Amsterdamo protokolą pripažįstama kompetencija apibrėžti visuomeninę transliaciją ir ją finansuoti.

109 Toliau pažymėtina, jog ieškovių pozicija, kurios laikantis reikalaujama, kad už nurodytą mažesnį ekonominį visuomeninio transliuotojo veiksmingumą vykdant komercinę reklamos laiko pardavimo veiklą būtų baudžiama nepakankamai padengiant grynąsias viešosios paslaugos teikimo išlaidas, o tai būtų nesuderinama „su viešosiomis paslaugomis [susijusių įgaliojimų], kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, [vykdymu]“ (žr. Amsterdamo protokolą), visiškai prieštarauja Sutarties nuostatoms ir konkrečiai Amsterdamo protokolui.

110 Pažymėtina, jog būtų visiškai kitaip, jei ieškovės pateiktų įrodymą, kad yra didelių abejonių dėl dotacijos, apie kurią pranešta, tikrosios paskirties, ir, kalbant konkrečiai, kad reikia bijoti, jog šia dotacija, nukrypstant nuo jos paskirties, siekiama paremti *France Télévisions* komercinę veiklą.

111 Iš esmės tokiu atveju, kaip yra pažymėta komunikate dėl transliacijos, būtų pavojus, kad „įsipareigojimai teikti viešąsias paslaugas atlyginami per daug ir bet kuriuo atveju „daro poveikį prekybos sąlygoms ir konkurencijai Bendrijoje taip, kad tai prieštarauja bendriems interesams“ ir todėl pažeidžia [Amsterdamo] protokolo nuostatas“ (komunikato dėl transliacijos 58 dalis *in fine*).

112 Taigi Komisija negalėtų, kaip šioje byloje, priimti sprendimo nepateikti prieštaravimų pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį. Komisija turėtų pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

113 Tačiau nėra įrodyta, kad Komisijai turėjo kilti tokių abejonių. Teigiama tik tiek, jog ji nesurinko pakankamai informacijos, kad sužinotų galutinę dotacijos, apie kurią pranešta, paskirtį (žr. šio sprendimo 39 punktą), o tą tariamai rodo jos pastaba, kad dotacija, apie kurią panešta, yra „padidinamos grupės apyvartinės lėšos nenurodant šių išteklių oficialios paskirties“ (ginčijamo sprendimo 11 dalis).

114 Vis dėlto pažymėtina, kad iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, jog, kad ir kokios būtų konkrečios dotacijos, apie kurią pranešta, įtraukimo į *France Télévisions* balansą sąlygos, Prancūzijos Respublika apie dotaciją, įgyvendinamą *France Télévisions* kapitalo padidinimo forma, pranešė tik kaip apie skirtą išimtinai viešosios paslaugos teikimo tikslams ir šis visuomeninis transliuotojas turėtų būtent šiems tikslams ją naudoti.

115 Komisija aiškiai priminė Prancūzijos Respublikos įsipareigojimus, prisiimtus per procedūrą, po kurios buvo priimtas 2005 m. balandžio 20 d. sprendimas, ir įtvirtintus Prancūzijos įstatymuose bei kituose teisės aktuose, siekiant išvengti pernelyg didelės grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų kompensacijos (ginčijamo sprendimo 48 dalis). Komisija konstatavo, jog Prancūzijos valdžios institucijos jai patvirtino, kad šios nuostatos bus taikomos nagrinėjamu atveju ir kad jos įsipareigojo jas taikyti skirdamos finansinę dotaciją išlaidoms, kylančioms iš *France Télévisions* įsipareigojimų teikti viešąją paslaugą (ginčijamo sprendimo 49 dalis).

116 Galiausiai Komisija aiškiai nusprendė, kad per tris mėnesius nuo 2008 mokestinių metų pabaigos Prancūzijos Respublika turi jai pateikti ataskaitą dėl to, kaip buvo įgyvendintas dotacijos, apie kurią pranešta, skyrimas *France Télévisions* įsipareigojimams teikti viešąją paslaugą finansuoti (ginčijamo sprendimo 49 dalis ir argumentai, išdėstyti antraštinės dalies „5. Sprendimas“ antroje pastraipoje).

117 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į atsargumo priemones, kurių Komisija ėmėsi tiek dėl konkretaus finansinės dotacijos panaudojimo, tiek dėl šio panaudojimo kontrolės *a posteriori*, Komisija, priimdama ginčijamą sprendimą, neturėjo jokio pagrindo bijoti, kad ši dotacija – be to, gerokai mažesnė nei apskaičiuota kompensuotinų papildomų grynųjų išlaidų suma, – bus panaudota kitokiems tikslams nei visuomeninės transliacijos finansavimas.

118 Galiausiai ieškovės, remdamosi tariamu *France Télévisions* neveiksmingumu vykdant komercinę veiklą, nesusijusią su viešosios paslaugos teikimu, nepagrįstai prieštarauja nagrinėjamai finansinei dotacijai, nors nėra jokio pateisinamo pagrindo bijoti, kad ši dotacija bus panaudota šios komercinės veiklos kryžminiam subsidijavimui.

119 Remiantis išdėstytais argumentais, taip pat reikia atmesti *M6* nuorodą į 2004 m. kovo 16 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Danske Busvognmænd prieš Komisiją* (T-157/01, Rink. p. II-917, toliau – Sprendimas *Danske*), kuris yra susijęs, be kitų priemonių, su pagalba, dotacijos forma suteikta transporto įmonei, pasirašiusiai viešosios paslaugos teikimo sutartį, kaip numatyta iš dalies pakeisto 1969 m. birželio 26 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1191/69 dėl valstybių narių veiksmų, susijusių įsipareigojimais, neatskiriamais nuo viešosios paslaugos geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transporto srityje sąvokos (OL L 156, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 19), 1 straipsnio 4 dalyje ir 14 straipsnyje.

120 Iš esmės, šioje byloje 150 mln. EUR finansinė dotacija, apie kurią pranešė Prancūzijos Respublika, buvo konkrečiai ir išimtinai skirta viešosios paslaugos teikimo išlaidoms kompensuoti (be to, gerokai didesnėms nei ši dotacija), o byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 119 punkte minėtas Sprendimas *Danske*, ginčijama pagalba buvo suteikta kartu su atlyginimu pagal sutartį, už kurį atitinkama įmonė savo valia sutiko vykdyti viešosios paslaugos teikimo sutartis, jos sudarytas su Danijos perkančiąja organizacija (šio sprendimo 119 punkte minėto Sprendimo *Danske* 88 punktas). Kitaip tariant, pagalba, nagrinėta byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 119 punkte minėtas Sprendimas *Danske*, buvo pernelyg didelė kompensacija atsižvelgiant į iš dalies pakeistu Reglamentu Nr. 1191/69 įtvirtintą sutarčių sistemą.

121 Be to, tuomet, kai šioje byloje Komisija, atsižvelgdama į ginčijamame sprendime įtvirtintas atsargumo priemones ir garantijas, galėjo pagrįstai atmesti bet kokią riziką, kad finansinė dotacija bus panaudota *France Télévisions* komercinės veiklos kryžminiam subsidijavimui, ir, atvirkščiai, byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 119 punkte minėtas Sprendimas *Danske*, ginčijama pagalba buvo subsidijuojama atitinkamos transporto įmonės komercinė veikla. Iš esmės šia pagalba buvo konkrečiai siekiama leisti šiai įmonei tęsti savo komercinę veiklą, nepaisant nuostolių, atsiradusių dėl viešosios paslaugos teikimo sutarčių, kurias ji sudarė aplenkusi savo konkurentus, nes sutiko su nepelningais tarifais (šiuo atveju žr. šio sprendimo 119 punkte minėto Sprendimo *Danske* 80, 87 ir 88 punktus).

122 Taigi kitaip nei finansinė dotacija šioje byloje, kuria siekiama tik kompensuoti gryną-sias visuomeninės transliacijos išlaidas ir jokiu būdu negalima jos panaudoti komerciniais tikslais, todėl ji konkurencijai ir prekybai televizijos reklamos laiko pardavimo rinkoje nedaro tokio poveikio, kuris prieštarautų bendram interesui, byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 119 punkte minėtas Sprendimas *Danske*, nagrinėjama pagalba darė tiesioginį poveikį konkurencijai transporto rinkoje.

123 Galiausiai primintina, kad transporto veikla negali būti prilyginama visuomeninės transliacijos veiklai. Iš tikrųjų, transporto veikla neabejotinai pati savaime yra ekonominė ir konkurencinga veikla, o visuomeninis transportas yra bendros ekonominės svarbos paslauga (toliau – BESP); kalbant apie visuomeninę transliaciją, atvirkščiai, jos pripažinimas BESP, o ne bendros neekonominės svarbos paslauga, paaiškinamas labiau visuomeninės transliacijos *de facto* poveikiu konkurencingam ir komerciniam transliavimo sektoriui, o ne tariamu visuomeninės transliacijos komerciniu pobūdžiu (2008 m. birželio 26 d. Bendrojo Teismo sprendimas *SIC prieš Komisiją*, T-442/03, Rink. p. II-1161, 153 punktas).

124 Iš esmės, kaip matyti iš Amsterdamo protokolo, visuomeninė transliacija yra „tiesiogiai susijusi su kiekvienos bendruomenės demokratiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais“. Taip pat 1999 m. sausio 25 d. Tarybos ir valstybių narių rezoliucijoje dėl visuomeninės transliacijos (OL C 30, p. 1) pažymima, kad ši viešoji paslauga, „atsižvelgiant į jos bendriems poreikiams užtikrinamas kultūrines, socialines ir demokratines funkcijas, yra ypač svarbi užtikrinant demokratiją, pliuralizmą, socialinę vienybę ir kultūrinius bei kalbinius skirtumus“ (rezoliucijos B konstatuojamoji dalis) (šio sprendimo 123 punkte minėto Sprendimo *SIC prieš Komisiją* 153 punktas).

125 Šie argumentai paaiškina ir pagrindžia tai, kad valstybės narės priimdamos Amsterdamo protokolą susitarė, jog „[EB] sutarties nuostatos nepažeidžia valstybių narių

kompetencijos finansuoti visuomeninę transliaciją, jeigu šis finansavimas teikiamas transliuojančiosioms organizacijoms, kad jos vykdytų su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, ir jeigu šis finansavimas prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams, taip pat atsižvelgiant į šios viešosios paslaugos funkcijų vykdymą“.

126 Tačiau šioje byloje visiškai nėra įrodyta, kad Komisijai turėjo kilti abejonių dėl nagrinėjamos finansinės dotacijos paskirties ir poveikio. Nebuvo jokios abejonės, kad ši dotacija buvo suteikta *France Télévisions* išimtinai „su viešosiomis paslaugomis [susijusių įgaliojimų], kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja [Prancūzijos Respublika], [vykdymui]“. Be to, atsižvelgiant į atsargumo priemones, kurių pagal ginčijamą sprendimą buvo imtasi siekiant išvengti bet kokio kryžminio subsidijavimo, nebuvo jokios abejonės, kad šis finansavimas pagal savo pobūdį „prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams“.

127 Toliau dėl *M6* per posėdį nurodyto šio sprendimo 72 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 249 punkto, kuris yra susijęs su ketvirtąja iš keturių sąlygų, nustatytų 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink. p. I-7747, toliau – Sprendimas *Altmark*, o kalbant apie minėtas sąlygas – *Altmark* sąlygos) 88–93 punktuose, pažymėtina, kaip padarė ir Komisija, kad ši *M6* nuoroda yra klaidinga.

128 Iš esmės ši nuoroda, kurią *M6* daro teigdama, kad laikantis ketvirtosios *Altmark* sąlygos reikėtų taikyti EB 86 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, yra grindžiama tuo, kad yra painiojamos sąlygos, kuriomis pripažįstama valstybės pagalba pagal

EB 87 straipsnio 1 dalį, ir sąlygos, kurios taikomos vertinant pagalbos suderinamumą pagal EB 86 straipsnio 2 dalį.

129 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad vienintelė *Altmark* sąlygų paskirtis – pripažinti atitinkamą priemonę valstybės pagalba siekiant nustatyti, ar kyla pareiga apie šią priemonę pranešti Komisijai, jei tai nauja pagalba, arba pareiga bendradarbiauti su šia institucija, jei tai esama pagalba (2009 m. kovo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *TF1 prieš Komisiją*, T-354/05, Rink. p. II-471, 130 ir 131 punktai ir 2009 m. lapkričio 25 d. Bendrojo Teismo nutarties *Andersen prieš Komisiją*, T-87/09, nepaskelbta Rinkinyje, 57 punktas).

130 Be to, šio sprendimo 72 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 249 punktas, susijęs su ketvirtąja *Altmark* sąlyga, yra būtent toje dalyje, kurioje Bendrasis Teismas vertina nagrinėjamos priemonės pripažinimą valstybės pagalba (vertinimas, esantis šio sprendimo 72 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 161–258 punktuose), o ne ten, kur Bendrasis Teismas vertina išimties, numatytos EB 86 straipsnio 2 dalyje, taikymą (vertinimas, esantis šio sprendimo 72 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 259–310 punktuose).

131 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog *M6* nuoroda į šio sprendimo 72 punkte minėtą Sprendimą *BUPA ir kt. prieš Komisiją* grindžiama tuo, kad yra painiojamas tikrinimas pagal *Altmark* sąlygas, kuriuo siekiama nustatyti, ar yra valstybės pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, ir tikrinimas pagal EB 86 straipsnio 2 dalį, kuris leidžia nustatyti, ar valstybės pagalba esanti priemonė gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka (šio sprendimo 129 punkte minėto Sprendimo *TF1 prieš Komisiją* 140 punktas).

132 Dėl tvirtinimo, kaip per posėdį iš esmės teigė *M6*, kad EB 86 straipsnio 2 dalyje yra nustatyta ekonominio efektyvumo sąlyga teikiant viešąją paslaugą, pažymėtina, pirma, kad šis tvirtinimas neturi reikšmės šioje byloje ir, antra, kad bet kuriuo atveju jis yra netikslus.

133 Pirma, dėl to, kad šis tvirtinimas neturi reikšmės šioje byloje, pakanka pažymėti, kad *France Télévisions* ekonominis efektyvumas teikiant transliacijos BESP šiuose ieškiniuose nėra ginčijamas ir net nėra minimas. Iš esmės visiškai nėra teigiama, kad *France Télévisions* galėtų savo įsipareigojimus teikti viešąją paslaugą įgyvendinti mažesnėmis sąnaudomis.

134 Šiuose ieškiniuose keliamas klausimas tik dėl *France Télévisions* ekonominio efektyvumo vykdant komercinę televizijos reklamos laiko pardavimo veiklą, net jei ja prisidedama prie transliacijos BESP finansavimo, visiškai nepriklauso šiai BESP.

135 Darant prielaidą, kad *France Télévisions*, kaip teigia ieškovės, bet oficialiai ginčija ši bendrovė, ekonomiškai neefektyviai vykdė savo komercinę reklamos laiko pardavimo veiklą, dėl šios aplinkybės Prancūzijos Respublika jokiu būdu nepraranda savo kompetencijos ir teisės užtikrinti transliacijos BESP finansavimą (žr. šio sprendimo 104–109 punktus), atsižvelgiant į tai, kad buvo imtasi pakankamų atsargumo priemonių, leidusių atmesti bet kokią komercinės veiklos kryžminio subsidijavimo riziką (žr. šio sprendimo 110–117 punktus).

136 Antra, dėl klausimo, ar EB 86 straipsnio 2 dalyje yra sąlyga dėl operatoriaus, kuriam patikėta teikti viešąją paslaugą, ekonominio efektyvumo teikiant šią paslaugą, pažymėtina, kad pagal šią nuostatą įmonėms, kurioms yra patikėta teikti BESP, konkurencijos taisyklės yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti

joms patikėtų specialių uždavinių, su sąlyga, kad prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Bendrijos interesams (1991 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-202/88, Rink. p. I-1223, 11 punktas; 1997 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-157/94, Rink. p. I-5699, 28 punktas; 1999 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Albany*, C-67/96, Rink. p. I-5751, 102 punktas ir 2001 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *TNT Traco*, C-340/99, Rink. p. I-4109, 52 punktas).

137 Tam tikromis aplinkybėmis leidžiant nukrypti nuo bendrųjų Sutarties taisyklių, EB 86 straipsnio 2 dalimi siekiama suderinti valstybių narių suinteresuotumą panaudoti tam tikras įmones, visų pirma iš viešojo sektoriaus, kaip ekonominės arba socialinės politikos priemonę, su Bendrijos suinteresuotumu pasiekti, kad būtų laikomasi konkurencijos taisyklių ir išsaugotas bendrosios rinkos vientisumas (šio sprendimo 136 punkte minėtų Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 12 punktas, Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus* 39 punktas ir Sprendimo *Albany* 103 punktas).

138 Taip pat primintina, jog tam, kad būtų įvykdytos EB 86 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygos, nebūtina, kad būtų iškilusi grėsmė įmonės, kuriai patikėta teikti BESP, finansinei pusiausvyrai ar ekonominiam išlikimui. Pakanka, kad įmonė, neturėdama ginčijamų teisių, negalėtų vykdyti jai patikėtų funkcijų, apibrėžtų remiantis jai taikomais įpareigojimais ir suvaržymais, arba kad tokios teisės būtų būtinos jų turėtojui siekiant vykdyti jam skirtas bendros ekonominės svarbos užduotis ekonomiškai priimtinomis sąlygomis (šio sprendimo 136 punkte minėtų Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus* 52 ir 53 punktai, Sprendimo *Albany* 107 punktas, Sprendimo *TNT Traco* 54 punktas ir 2007 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *International Mail Spain*, C-162/06, Rink. p. I-9911, 35 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 1993 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Corbeau*, C-320/91, Rink. p. I-2533, 14–16 punktus).

139 Be to, jei, kaip šiuo atveju, nėra šios srities suderintų Bendrijos teisės aktų, Komisija neturi įgaliojimų spręsti nei dėl viešosios paslaugos teikimo užduočių, tenkančių

viešosios paslaugos teikėjui, masto, nei dėl nacionalinių valdžios institucijų šiuo atžvilgiu priimtų politinių sprendimų tinkamumo, nei dėl viešosios paslaugos teikėjo ekonominio efektyvumo (šiuo klausimu žr. generalinio advokato G. Tesauro išvados byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 138 punkte minėtas Sprendimas *Corbeau*, Rink. p. I-2548, 16 punktą ir generalinio advokato A. Tizzano išvados byloje, kurioje buvo priimtas 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ferring*, C-53/00, Rink. p. I-9067, I-9069, 51 punktą, 1997 m. vasario 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *FFSA ir kt. prieš Komisiją*, T-106/95, Rink. p. II-229, 108 punktą).

140 Darytina išvada, kad tai, ar įmonė, įpareigota teikti transliacijos BESP, gali įgyvendinti savo įsipareigojimus teikti viešąją paslaugą mažesnėmis sąnaudomis, neturi reikšmės vertinant, ar valstybės teikiamas šios paslaugos finansavimas yra suderinamas su Bendrijos nuostatomis valstybės pagalbos srityje. Pagal EB 86 straipsnio 2 dalį vertinant pagalbos proporcingumą siekiama išvengti, kad ūkio subjektas, įpareigotas teikti BESP, gautų finansavimą, viršijantį grynąsias viešosios paslaugos teikimo išlaidas.

141 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad ne tik *France Télévisions* ekonominis efektyvumas teikiant bendros ekonominės svarbos transliacijos paslaugas nėra šios bylos dalykas (žr. šio sprendimo 133–135 punktus), bet ir šis ekonominis efektyvumas, kad ir kaip būtų, neturi reikšmės vertinant finansinės dotacijos suderinamumą su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį.

142 Galiausiai dėl ieškovių kritikos, grindžiamos pirminio tyrimo procedūros trukme ir tuo, kad Komisija tik vieną kartą susisiekė su Prancūzijos valdžios institucijomis (žr. šio sprendimo 41 punktą), šios aplinkybės visiškai nerodo, kad esama didelių sunkumų, o veikiau atspindi, kaip pažymi Komisija, tai, kad vertinant priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumą su bendrąja rinka šioje byloje nekilo jokių ypatingų sunkumų.

143 Jei nėra didelių sunkumų vertinant pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, jokia Sutarties arba kitokia teisės nuostata neįpareigoja Komisijos veikti kitaip, negu ji padarė vykdydama pirminio tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 3 dalį, nei, konkrečiai kalbant, išklausyti suinteresuotuosius asmenis, ką ji būtų turėjusi padaryti, jei būtų pradėjusi oficialią tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 72 punkte minėto Sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz prieš Komisiją* 90 punktą). Taigi ieškovės klaidingai teigia, kad neišklausiusi suinteresuotųjų šalių Komisija pažeidė rungimosi principą.

144 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, iš kurių matyti, kad dėl priemonės, apie kurią pranešta, vertinimo, Komisijai turint pakankamai informacijos, nekilo jokių didelių sunkumų, reikia atmesti šiuos ieškinio pagrindus.

Dėl M6 trečiojo (ieškinio) pagrindo ir TF1 antrojo (ieškinio) pagrindo, susijusių su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

145 *TF1*, palaikoma *Canal +*, pažymi, kad, Komisijai nesurinkus reikalingos informacijos ir neįvertinus jau turimos informacijos, ginčijamo sprendimo motyvavimas gali būti tik fragmentiškas.

146 Be to, ginčijamo sprendimo motyvavimas, susijęs su *France Télévisions* komercinės veiklos išteklių pakeitimu viešaisiais ištekliais visos reklamos pajamų sumažėjimo sumos atžvilgiu, yra netinkamas ir nepakankamas. Iš esmės ankstesnė Komisijos praktika rodo, kad iš bendrųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų gali būti atimtas grynasis pelnas, tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs su viešosios paslaugos teikimu (žr. komunikato dėl transliacijos 57 dalį ir 2003 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimo 2004/339/EB dėl pagalbos, kurią Italija suteikė *RAI SpA* (OL L 119, 2004, p. 1, toliau – sprendimas *RAI*), 123 punktą). Komercinės veiklos pajamos, nesusijusios su viešosios paslaugos teikimu, turi būti apskaitomos tik komercinės veiklos atžvilgiu ir negali būti atimtos iš bendrųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų. Taigi tvirtinant, kad dėl privačių išteklių sumažėjimo „automatiškai ir proporcingai“ padidėja grynosios viešosios paslaugos teikimo veiklos išlaidos, neatsižvelgiama į šį skirtumą.

147 Dublike *TF1* pažymi, jog dėl to, kad komercinės veiklos pajamų sąvoka yra susijusi su apyvarta, o ne su grynuoju komercinės veiklos pelnu, Komisija, laikydamasi šio sprendimo 146 punkte minėto požiūrio, atrodo, pripažįsta, kitaip negu ankstesniuose sprendimuose, kad ginčijama dotacija gali būti padengtos ne tik padidėjusios grynosios viešosios paslaugos teikimo, bet iš tikrųjų ir komercinės veiklos išlaidos.

148 Taigi ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, kiek tai siejasi su akivaizdžiu Komisijos metodo pakeitimu, palyginti su ankstesne praktika, ir jis taip pat yra nepakankamai motyvuotas, kiek tai siejasi su kryžminio subsidijavimo rizikos nebuvimu. Šis pareigos motyvuoti pažeidimas rodo, kad buvo didelių vertinimo sunkumų.

149 *M6*, palaikoma *Canal +*, savo ruožtu pažymi, kad ginčijamame sprendime nėra jokio argumento, kuris rodytų, jog yra teisingas tvirtinimas, kad „2008 m. sausio 8 d. pranešimas ir patvirtinimas, jog nustatyto laikotarpio pabaigoje bus uždrausta reklama,

turėjo tiesioginį poveikį *France Télévisions* finansams“. Išskyrus „pranešimo poveikio“ ir reklamos pajamų sumažėjimo apibūdinimą, ginčijamame sprendime ekonominiu požiūriu visiškai nėra paaiškinamas tiesioginis priežastinis ryšys tarp 2008 m. sausio 8 d. pranešimo ir blogų *France Télévisions* reklamos pardavimo veiklos rezultatų.

150 Be to, ginčijamo sprendimo 27 dalyje teigiama, kad „dotacija, [apie kurią pranešta], labiau primena <...> kompensaciją už poveikį, kuri padarė valstybės, kaip reguliuojančios institucijos, pranešimas apie pasitraukimą iš reklamos rinkos, nei investicinį valstybės, kaip akcininkės, sprendimą“, tačiau šis nepagrįstas ir Prancūzijos reklamos rinkos realijų neatspindintis teiginys patvirtina, kad ginčijamame sprendime nėra išsamiai įvertintos tikrosios *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo priežastys.

151 Ginčijamo sprendimo 9 dalyje esantis tvirtinimas, susijęs su konkurentų, kurie pritaikė savo komercinius pasiūlymus, kad perimtų *France Télévisions* reklamos skelbėjus, reakcija, yra ne tik klaidingas, bet ir nepagrįstas ir rodo, kad Komisija buvo blogai informuota ir jos vertinimas buvo paviršutiniškas.

152 Taigi Komisija pažeidė pareigą motyvuoti. Šios pareigos pažeidimas rodo, kad buvo didelių sunkumų, dėl kurių Komisija turėjo pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

153 Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir *France Télévisions*, pažymi, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas po pirminio valstybės pagalbos tyrimo etapo, kuris skirtas tik tam, kad Komisija dar nepradėjus oficialios tyrimo procedūros susidarytų pirmą nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Tačiau, Komisijos teigimu, tokiame sprendime, kuris priimamas per

trumpą terminą, turi būti tik nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija manė, kad nėra didelių pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo sunkumų. Šiame sprendime reikia nurodyti tik bendrus motyvus.

154 Komisija pažymi, kad, kalbant apie ginčijamo sprendimo kontekstą, šis sprendimas buvo priimtas po kitų dviejų palankių sprendimų, kuriuose ji pripažino, kad subsidijos investicijoms ir kapitalo dotacijos, suteiktos *France Télévisions* kanalams, yra su bendrąja rinka suderinama pagalba. Net jei šioje byloje nagrinėjama dotacija skiriasi nuo šių ankstesnių priemonių, ji vis dėlto patenka į bendrą viešojo *France Télévisions* finansavimo kontekstą, kuris buvo nagrinėjamas jos sprendimuose. Todėl Komisija nurodo, kad jos motyvavimas šioje byloje visiškai pagrįstai galėjo būti trumpesnis nei būtų buvęs nesant šių ankstesnių sprendimų.

155 Kad ir kaip būtų, ginčijamame sprendime yra visi būtini Komisijos samprotavimo elementai ir jis visiškai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus.

156 Dėl *TF1* argumento, jog dėl to, kad Komisija tariamai nesurinko reikalingos informacijos ir neįvertino jau turimos informacijos, ginčijamo sprendimo motyvavimas tegalėjo būti fragmentiškas, Komisija konstatuoja, kad šiuo argumentu yra supainiojami esmės ir procedūros klausimai. Komisija ginčijamame sprendime aiškiai išdėstė savo samprotavimą, ir *TF1* neginčija to, o tik mano, kad šis samprotavimas grindžiamas nepakankama informacija ir nėra įtikinamas. Tačiau tai yra esmės, o ne motyvavimo klausimas, į kurį Komisija jau atsakė atsakydama į pirmąjį ieškinio pagrindą.

157 Dėl argumento, kuriuo *TF1* ją kaltina nusprendus, kad dėl bet kokio reklamos pajamų sumažėjimo (įskaitant ir galimas pajamas, nesusijusias su viešosios paslaugos teikimu) padidėja grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos, nors jos galėtų padidėti tik sumažėjus reklamos pajamoms, susijusioms su viešosios paslaugos teikimu, Komisija nurodo, jog akivaizdu, kad konstatuotas sumažėjimas buvo būtent komercinės veiklos pajamų, susijusių su viešosios paslaugos teikimu, sumažėjimas. Iš esmės iš ginčijamo sprendimo matyti, kad nagrinėjama pagalba buvo siekta padengti sumažėjusias *France Télévisions* reklamos pajamas (ir padidėjusias viešosios paslaugos teikimo išlaidas). Šios pajamos buvo gaunamos iš reklamos, rodomos *France Télévisions* laidose, o šios laidos yra susijusios su *France Télévisions* užduotimi teikti viešąją paslaugą, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 36 dalies. Tai yra akivaizdu, todėl ir atsirado tariama motyvavimo stoka, ir Komisija nesupranta, kodėl reikėjo papildomai motyvuoti ginčijamą sprendimą.

158 Dėl *TF1* kaltinimo, kad Komisija supainiojo komercinės veiklos pajamas ir grynąjį komercinės veiklos pelną ir todėl deramai neapsisaugojo nuo kryžminio subsidijavimo rizikos bei nukrypo nuo savo ankstesnės praktikos, Komisija pažymi, kad nebuvo jokio pagrindo manyti, jog *France Télévisions* komercinės veiklos išlaidos 2008 m. gali pastebimai sumažėti, ir net darant prielaidą, kad *France Télévisions* atleistų dalį komercinę veiklą vykdančio savo personalo, tai būtų papildomos išlaidos per trumpą laikotarpį. Tai, kad Komisija priimdama ginčijamą sprendimą neatsižvelgė į galimybę ateityje reklamos veiklos valdymo išlaidoms sumažėti, negali paveikti ginčijamo sprendimo teisėtumo ir neprieštarauja ankstesniuose sprendimuose išdėstytam Komisijos požiūriui.

159 Galiausiai primintina, kad poreikis 2008 m. finansuoti *France Télévisions* atsirado dėl reklamos pajamų sumažėjimo, įvertinto 150 mln. EUR, ir laidų kūrimo išlaidų padidėjimo, įvertinto 145 mln. EUR, t. y. iš viso 300 mln. EUR, o dotacija, apie kurią pranešta, yra 150 mln. EUR. Taigi, atsižvelgiant į šiuos dydžius, buvo numatyta

padengti tik pusę padidėjusių *France Télévisions* grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų. Palyginti su šiais dydžiais, išlaidos, susijusios su *France Télévisions* komercine veikla, kad ir kaip būtų, yra nedidelės ir jų pasikeitimas per trumpą laikotarpį visiškai nereikšmingas.

160 Dėl *M6* argumento, kad ji nevertino konkrečių sąlygų, dėl kurių sumažėjo *France Télévisions* reklamos pajamos, Komisija pažymi, kad priimant ginčijamą sprendimą nebuvo svarbu nustatyti tikslių šio sumažėjimo priežasčių.

161 Dėl ginčijamo sprendimo 9 dalies motyvavimo, susijusio su *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo priežastimis, – *M6* ginčijamos aplinkybės bendrame ginčijamo sprendimo kontekste yra šalutinės.

162 Dėl *M6* kritikos dėl ginčijamo sprendimo 27 dalies motyvavimo, susijusio su privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, kriterijaus taikymu, Komisija pažymi, kad ji nesupranta tikrosios šios kritikos prasmės, ir nurodo, kad šioje ginčijamo sprendimo dalyje yra tik sveiko proto argumentai, kurių klaidingumo *M6* visiškai neįrodo.

Bendrojo Teismo vertinimas

163 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką motyvavimas, reikalaujamas pagal EB 253 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei

nedviprasmiškai nurodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti, kokie yra patvirtintos priemonės pagrindai, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas nurodyti motyvus turi būti įvertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, interesus gauti paaiškinimus. Nėra reikalaujama nurodant motyvus tiksliai atskleisti visas susijusias faktines ir teisines aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į jo kontekstą bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (2001 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 35 ir 36 punktai ir 2008 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Regie Networks*, C-333/07, Rink. p. I-10807, 63 punktas; 1996 m. spalio 22 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Skibsvaerftsforeningen ir kt. prieš Komisiją*, T-266/94, Rink. p. II-1399, 230 punktas).

164 *TF1* argumentą (žr. šio sprendimo 145 punktą), kad ginčijamo sprendimo motyvavimas tegali būti fragmentiškas, kadangi Komisija nesurinko reikalingos informacijos ir neįvertino jau turimos informacijos, reikia atmesti, nes juo iš tikrųjų supainiojama nagrinėjimo iš esmės kritika dėl tariamai nepakankamos informacijos ir Komisijos tyrimo kritika, kuri jau buvo atmesta nagrinėjant ankstesnius panaikinimo pagrindus.

165 Dėl *TF1* argumento (žr. šio sprendimo 146 ir 147 punktus), kad Komisija, nenurodydama motyvų, nukrypo nuo savo ankstesnės praktikos ir sutiko su komercinės veiklos išteklių pakeitimu viešaisiais ištekliais, kalbant apie visą *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimo sumą, primintina, jog laikantis proporcingumo kriterijaus reikalaujama, kad „pagalba nebūtų didesnė už grynąsias viešųjų paslaugų misijos išlaidas, taip pat įvertinant kitas tiesiogines ir netiesiogines pajamas, gautas vykdant viešųjų paslaugų misiją“ (komunikato dėl transliacijos 57 dalis), ir Komisija priduria, kad „dėl

šios priežasties, vertinant pagalbos proporcingumą, atsižvelgiama į grynąjį pelną iš neviešųjų paslaugų veiklos, kuris atsiranda dėl viešųjų paslaugų veiklos“ (minėto komunikato 57 dalis).

166 Komisija Sprendime *RAI* taip pat nurodė, kad „gali būti padengiamos tik grynosios išlaidos, susijusios su viešosios paslaugos teikimo užduoties vykdymu“, kad „tai reiškia, jog reikia atsižvelgti į pajamas, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusias su viešosios paslaugos teikimu“, ir kad todėl „iš <...> bendros viešosios paslaugos teikimo išlaidų sumos reikia atimti, pavyzdžiui, grynąsias reklamos pajamas, gautas iš laidų, susijusių su viešosios paslaugos teikimu, retransliavimo, ir grynąsias pajamas, gaunamas iš šios rūšies laidų pardavimo“ (Sprendimo *RAI* 123 punktas).

167 Kadangi, pirma, minėtas *TF1* argumentas grindžiamas požiūriu, jog komercinės veiklos pajamos, nesusijusios su viešosios paslaugos teikimu, neturi būti atimamos iš bendrųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų ir atitinkamai dėl tokių komercinės veiklos pajamų sumažėjimo negali padidėti grynosios viešosios paslaugos teikimo išlaidos (žr. šio sprendimo 146 punktą), pakanka konstatuoti, kad šioje byloje nustatytas komercinės veiklos pajamų sumažėjimas yra su viešosios paslaugos teikimu susijusių pajamų sumažėjimas, nes tai yra pajamos, gautos parduodant reklamos laiką *France Télévisions* transliuojamose visuomeninėse laidose. Taigi Komisija, nuspręsdama, kad *France Télévisions* reklamos pajamų sumažėjimas nulemia grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimą, nė kiek nenukrypo nuo savo ankstesnės praktikos.

168 Antra, minėtu argumentu, kaip jis yra formuluojamas dublike (žr. šio sprendimo 147 punktą), *TF1* Komisiją kaltina, kad ši supainiojo komercinės veiklos pajamų sąvoką ir grynojo pelno sąvoką ir todėl, nukrypdama nuo savo ankstesnės praktikos ir to nepaaiškindama, pripažino, jog dotacija, apie kurią pranešta, galėjo būti padengtos komercinės veiklos išlaidos, tačiau jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 90 ir 91 punktus), kad Komisija nesupainiojo minėtų sąvokų, o iš esmės nusprendė, kad,

2008 m. sumažėjus komercinės veiklos pajamoms, komercinės veiklos išlaidos tiek nepasikeitė, kad nebūtų galima nustatyti, jog minėtų pajamų sumažėjimas yra proporcingas grynojo pelno sumažėjimui ir atitinkamai pajamų sumažėjimas yra proporcingas grynųjų viešosios paslaugos teikimo išlaidų padidėjimui. Atsižvelgiant į šį vertinimą, Komisija nenukrypo nuo savo ankstesnės praktikos.

169 Iš išdėstytų argumentų matyti, jog dėl to, kad Komisija nė kiek nenukrypo nuo savo ankstesnės praktikos, *TF1* argumentą dėl motyvavimo nebuvimo šiuo atžvilgiu reikia atmesti kaip grindžiamą klaidinga prielaida.

170 Dėl argumentų (žr. šio sprendimo 149–151 punktus), kuriais *M6* iš esmės nurodo, kad buvo nepakankamai ištirtos tikslios reklamos pajamų sumažėjimo priežastys ir kad yra klaidingas ir nepagrįstas Komisijos tvirtinimas ginčijamo sprendimo 9 dalyje, susijęs su konkurentų reakcija į 2008 m. sausio 8 d. pranešimą, pažymėtina, kad šie argumentai iš esmės sutampa su kaltinimais, pateiktais nurodant ankstesnius panaikinimo pagrindus, kurie jau buvo atmesti.

171 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad šiuos panaikinimo pagrindus, susijusius su pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti.

172 Atmetus visus ieškovių ieškinio pagrindus, šiuos ieškinius reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

173 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalį į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas.

174 Kadangi ieškovės bylą pralaimėjo, jos turi padengti savo, Komisijos ir *France Télévisions* išlaidas pagal šių reikalavimus.

175 *Canal* +, įstojusi į bylą palaikyti ieškovių reikalavimų, ir Prancūzijos Respublika, įstojusi į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų, kiekviena padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinius.

2. *Métropole télévision (M6)* padengia savo bylinėjimosi išlaidas byloje T-568/08, taip pat šioje byloje Europos Komisijos ir *France Télévisions* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. *Télévision française 1 SA (TF1)* padengia savo bylinėjimosi išlaidas byloje T-573/08, taip pat šioje byloje Komisijos ir *France Télévisions* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

4. Prancūzijos Respublika ir *Canal +* padengia savo bylinėjimosi išlaidas bylose T-568/08 ir T-573/08.

Vilaras Prek Ciucă

Paskelbta 2010 m. liepos 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai